

Kazimierz Przybyszewski

Bibliografia prac drukowanych doktora Kazimierza Romana Sochaniewicza (1892-1930), historyka-archiwisty, kierownika Archiwum Miejskiego w Toruniu

Rocznik Toruński 35, 243-257

2008

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Bibliografia prac drukowanych
doktora Kazimierza Romana Sochaniewicza
(1892–1930), historyka-archiwisty,
kierownika Archiwum Miejskiego w Toruniu

Kazimierz Przybyszewski

Kazimierz Roman Sochaniewicz urodził się 28 II 1892 r. w Wieliczce, w rodzinie lekarza weterynarii Teofila, referenta spraw weterynaryjnych w Wydziale Samorządu Krajowego we Lwowie, i Marii Józefy z Gulinów. Po ukończeniu czteroklasowej szkoły ludowej uczęszczał do III Gimnazjum im. Franciszka Józefa we Lwowie, wykazując duże zamiłowanie do historii; wiosną 1910 r. uzyskał świadectwo dojrzałości z odznaczeniem. We Lwowie też ukończył uniwersytet, uzyskując w 1918 r. stopień doktora filozofii, jako uczeń głównie profesorów Stanisława Zakrzewskiego i Ludwika Finkla. Przez rok studiował w Instytucie Badań Historycznych (Institut für Österreichische Geschichtsforschung) w Wiedniu. Jednocześnie w latach 1910–1912 odbył praktykę archiwalną w Archiwum Książąt Sapiechów.

Brał udział w pierwszej wojnie światowej, w stopniu oficera. Trudne warunki wojenne nadszarpięły jego i tak już słabe zdrowie. Mimo to podczas pełnienia służby wojskowej wykorzystywał każdą wolną chwilę na prowadzenie poszukiwań naukowych, których rezultaty ogłaszał drukiem.

O jego działalności na tym polu w Zamościu, gdzie odbywał służbę w stacjonującym tam 30. pułku „lwowskim” piechoty austriackiej, tak pisał we wspomnieniu, zamieszczonym w zeszycie 1 z 1938 r. „Teki

Zamojskiej”, Stefan Pomarański: „Człowiekowi temu, który jednoczył w sobie głębokie wykształcenie historyczne z żywym umiłowaniem przeszłości naszego grodu, który z czasem stał się jednym z bardziej zasłużonych historyków Zamościa, Zamoyskich i Zamojszczyzny, autorem wielu studiów i prac ogłoszonych w »Tece Zamojskiej« oraz w różnych wydawnictwach naukowych – zawdzięczaliśmy niejedną szczęśliwą inicjatywę. Zawsze pełen dobrych i krzepiących myśli, pełen udanych pomysłów, był najpłodniejszym współpracownikiem naszego pisma [...]. Sochaniewicz pozostawił w moim sercu poczucie straty niepowetowanej, wspomnienie wiernego współpracownika »Kroniki« [„Kronika Powiatu Zamojskiego” – K.P.], przekształconej następnie po rozbrojeniu okupantów i przeniesieniu się moim na stałe do Warszawy w miesięcznik – »Tekę Zamojską«; zwłaszcza że i on po obronie Lwowa, w której czynny brał udział, osiadł z czasem na dłużej w Warszawie. Kilka prac jego przeznaczonych dla »Teki« – wobec jej w 1921 roku zawieszenia – ukazało się gdzie indziej, a parę rękopisów, niestety zdefektowanych, pozostało w moim posiadaniu. Kazimierzowi Sochaniewiczowi, który pozostał wierny Zamościowi do swej śmierci na posterunku w służbie nauki, bowiem zmarł w Toruniu [tu autor się myli – zmarł we Lwowie – K.P.], choć po długiej chorobie, lecz nagle, dosłownie z piórem w dłoni, należy się wdzięczna pamięć społeczeństwa zamojskiego, utrwalona choćby tablicą w naszej pięknej kolegiacie oraz zbiorowym wydaniem jego pism związanych z Zamościem”.

Potwierdzeniem wierności Sochaniewicza Zamościowi był jego udział w Zjeździe Naukowym im. Szymona Szymonowicza w Zamościu we wrześniu 1929 r., na którym wygłosił referat naukowy pt. „Zagadnienia regionalne Zamojszczyzny” i pełnił funkcję sekretarza Zjazdu. Referat ten został zamieszczony następnie w wydanym w 1930 r. w Zamościu „Pamiętniku” tego Zjazdu. Sochaniewicz postulował w nim m.in. monograficzne badania naukowe dotyczące Zamościa, Zamoyskich i Zamojszczyzny oraz wydawanie źródeł historycznych mogących ułatwić te badania. Do zagadnień tych powrócił także na Zjeździe Naukowym im. Jana Kochanowskiego w Krakowie w dniach 8 i 9 VI 1930 r., gdzie ciężko zaniemógł, by w końcu ulec rozwijającej się chorobie.

Ponieważ miał teoretyczne przygotowanie archiwalne i gruntowną znajomość języka niemieckiego nabytą w Wiedniu, zatrudniony został w państwowej służbie archiwalnej Odrodzonej Rzeczypospolitej. W latach 1919–1921 pracował w Wydziale Archiwów Państwowych w Warszawie, przede wszystkim w dziale Polskiego Archiwum Wojennego i Archiwum Skarbowym, wkładając w uporządkowanie tych zbiorów wiele pracy. Pracę archiwalną przerwał w czasie wojny polsko-bolszewickiej, wstępując w lipcu 1920 r. do Wojska Polskiego i do końca maja 1921 r. był referentem Naczelnego Dowództwa, prowadząc pracę oświatową na kursach uzupełniających dla oficerów.

Po zwolnieniu z wojska w lutym 1923 r. powrócił do Lwowa i poświęcił się pracy pedagogicznej, zostając profesorem historii i geografii w Prywatnym Gimnazjum Realnym im. Henryka Jordana; nie zaniedbywał przy tym pracy naukowej. W 1924 r. wysłano go jako eksperta delegacji Polskiej Państwowej Komisji Rewindykacyjnej w Moskwie do prac poszukiwawczych zbiorów i pamiątek polskich w Rosji. Doznał tam wielu przykrości, został aresztowany i przez dłuższy czas osadzony jako więzień polityczny w osławionych Butyrkach moskiewskich, co znowu mocno przyczyniło się do zniszczenia jego zdrowia. Po zwolnieniu wrócił do Lwowa, gdzie pracował do 1929 r. w VI Państwowym Gimnazjum im. Stanisława Staszica, będąc m.in. w latach 1927–1928 organizatorem kursu pedagogicznego i paleograficznego zorganizowanego przez Akademickie Koło Historyków Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. W tym czasie kontynuował studia prawnicze na tamtejszym uniwersytecie zakończone uzyskaniem absolutorium.

Wiosną 1929 r. Magistrat toruński rozpiisał konkurs na posadę archiwisty Archiwum Miejskiego; wśród chętnych na to stanowisko znalazł się również dr Kazimierz Sochaniewicz. Opiniując na życzenie Magistratu Torunia zgłoszone kandydatury, dyrektor Archiwum Państwowego w Poznaniu dr Kazimierz Kaczmarczyk pisał w piśmie z 10 czerwca tego roku: „Dr Kazimierz Sochaniewicz posiada pełne kwalifikacje formalne (doktorat filozofii, jak niemniej znajomość paleografii, literatury naukowej historycznej, ma praktykę archiwalną, odbył w archiwach państwowych, jest autorem kilkunastu prac historycznych, cieszących się uznaniem wśród historyków. Odznacza się wybit-

nymi zdolnościami, ruchliwy, stosunkowo młody, daje wszelkie gwarancje jako człowiek o szerokich horyzontach, że poprowadzi Archiwum odpowiednio, że będzie pracował nad historią Torunia, i że może zając się wydaniem najstarszych ksiąg toruńskich. Zaangażowanie jego przyczyni się bardzo do ożywienia ruchu naukowego w Towarzystwie Naukowym toruńskim. Jako kandydat na archiwistę jest poza wszelką konkurencją w stosunku do zgłoszonych kandydatów. Stawiam go jako jedyne kandydata, który wobec wielkiego znaczenia Archiwum Toruńskiego dla nauki może sprostać zadaniom, wymaganym od archiwisty i pracować ku chlubie Miasta”.

W październiku 1929 r. dr Kazimierz Sochaniewicz przybył do Torunia, by objąć kierownictwo Archiwum Miejskiego w charakterze pracownika kontraktowego. W związku z tym uzyskał zgodę kuratora Okręgu Szkolnego we Lwowie Ignacego Pytlakowskiego oraz Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na zwolnienie od zajęć szkolnych i bezpłatny urlop na czas do 31 VIII 1931 r. W zawartej między Magistratem toruńskim a doktorem Sochaniewiczem umowie w sprawie stosunku służbowego zobowiązywał się on, poza zwykłymi obowiązkami archiwisty miejskiego, m.in. do całkowitego uporządkowania zbiorów archiwum miasta w celu udostępnienia ich badaczom, opracowania statutu, regulaminu wewnętrznego i regulaminu pracowni naukowej archiwum, przygotowania do druku „Księgi ławniczej m. Torunia z lat 1363–1428”, objęcia referatu wydawnictwa „Monografia m. Torunia”, przygotowywanego na 700-lecie miasta w 1933 r. Poza tym doktorowi Sochaniewiczowi nie wolno było wykonywać pobocznych płatnych zajęć bez zgody Magistratu. Jedyne wyjątek stanowiła tu podjęta przez Sochaniewicza, jako członka Towarzystwa Miłośników Historii w Poznaniu, zlecona mu przez to Towarzystwo praca na temat historii politycznej Torunia w średniowieczu, do wspomnianej już planowanej „Monografii m. Torunia”. Oprócz tego dr Sochaniewicz otrzymał zgodę na nauczanie historii w I Gimnazjum Męskim im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Chcąc spełnić solidnie podjęte przez siebie zadania, Kazimierz Sochaniewicz zabrał się z zapałem do pracy. W okresie do czerwca 1930 r. dokonał częściowej reorganizacji Archiwum, przygotowując je

do roli „ogólnopomorskiego krajowego archiwum” i solidnego warsztatu pracy naukowo-badawczej oraz zaawansował do wydania Kodeksu dyplomatyczny Torunia i wspomnianą wyżej „Księgę ławniczą”. Ukazała się ona w opracowaniu Kazimierza Kaczmarczyka pod tytułem *Liber scabinorum veteris civitas Thorunensis 1363–1428* (Toruń 1936 r.) jako tom 29 Fontes TNT. Podjętą bowiem przez Sochaniewicza z wielkim umiłowaniem przedmiotu i znanstwem zawodowym pracę tę przerwała choroba i przedwczesna śmierć.

Poza pracą zawodową i naukową dr Kazimierz Sochaniewicz oddawał się także z powodzeniem działalności społecznej; był m.in. sekretarzem Polskiego Towarzystwa Heraldycznego, członkiem Zarządu Towarzystwa Naukowego w Toruniu, należał do założycieli i był prezesem Związku Zawodowego Nauczycieli Szkół Średnich we Lwowie, członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego, Towarzystwa dla Popierania Nauki Polskiej i Towarzystwa Naukowego we Lwowie, Towarzystwa Przyjaciół Zamościa, Towarzystwa Bibliofilów im. Joachima Lelewela w Toruniu i Tymczasowego Komitetu dla Stworzenia Muzeum Pomorskiego w Toruniu. Oprócz tego współpracował z Komisją Historyczną Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie; wygłaszał odczyty i referaty.

Dr Kazimierz Sochaniewicz zmarł 28 XII 1930 r. we Lwowie i pochowany został na tamtejszym Cmentarzu Łyczakowskim. Odznaczony był „Krzyżem Obrony Lwowa” i „Orlętami” oraz pośmiertnie Medalem Niepodległości. Jego imieniem nazwano jedną z ulic Zamościa.

W małżeństwie zawartym 26 VI 1926 r. z Zofią Heleną ze Szczurkiewiczów, urodzoną w 1904 r. we Lwowie, absolwentką lwowskiego konserwatorium, miał syna Lesława Teofila Juliana, urodzonego 12 IV 1927 r., inżyniera budowy okrętów, mieszkającego później w Warszawie.

Dr Kazimierz Sochaniewicz miał brata Władysława, dra med. (1896–1939), w latach trzydziestych lekarza powiatowego i naczelnego lekarza Kasy Chorych w Chojnicach, następnie lekarza w Gdyni, oraz siostrę Jadwigę, zamężną Pawlikową, geografa.

W Toruniu dr Sochaniewicz mieszkał przy ul. Łaziennej 28, następnie Stanisława Moniuszki 1.

Z odejściem dra Kazimierza Sochaniewicza nauka polska straciła jednostkę wybitną i obdarzoną wyjątkową wprost pamięcią, która pozwalała mu orientować się w najbardziej skomplikowanych problemach naukowych. Dzięki wielkim zdolnościom, nadzwyczajnej erudycji i zamiłowaniu do nauk historycznych zajmował poczesne miejsce wśród polskich badaczy przeszłości. W swoich pracach historycznych zajmował się głównie naukami pomocniczymi, poczynając od etnologii, genealogii, numizmatyki, archiwistyki i sfragistyki. Należał do wybitnych znawców historii prawa polskiego, heraldyki oraz dziejów miar i wag w Polsce.

Z zestawionego przez Sochaniewicza około 1929 r. i znajdującego się w jego aktach personalnych w Archiwum toruńskim spisu publikacji oraz z zebranych i uzupełnionych przeze mnie materiałów do bibliografii jego prac drukowanych wynika, że był on autorem około 130 artykułów naukowych, recenzji, przyczynków itp. zamieszczonych w różnych czasopismach, rocznikach, księgach pamiątkowych i w osobnych wydawnictwach. Do bardzo wielu z nich nie udało mi się dotrzeć z autopsji. Kilkanaście jego prac pozostało w rękopisach.

Spis prac drukowanych Kazimierza Sochaniewicza

1911 r.

1. Ś.p. Grzegorz Smólski (1844-1911) [nekrolog z bibliografią prac], „Lud”, T. 17 z. 4 s. 277-287

1912 r.

2. Kołłątay jako pierwszy metodyk etnografji, „Lud”, T. 18: 1912 s. [bez autopsji]

3. Z dziejów rybitwów polskich [Z powodu wystawy rybackiej we Lwowie], „Kronika Powszechna”, nr 42 z 19 X s.270-271

1913 r.

4. Bolesław Podczaszyński i jego zbiory, „Kronika Powszechna”, nr 18 z 3 V s. 300-302

5. Dziesięciolecie Muzeum szkolnego [we Lwowie], „Kronika Powszechna”, nr 46 z 15 XI s. 767-768

6. Z pożółkłych papierów (Losy imię pana Konstantego Olbrychtowicza Sawickiego) „Kronika Powszechna” nr 41 z 11 X s. 676-677

7. Zapomniane skarby [Apel w sprawie ratowania archiwów kościelnych], „Kronika Powszechna”, nr 10 z 8 III s. 171-172

1914 r.

8. Rec. - Gumowski M., Medale Stefana Batorego, zebrał i opisał..., Kraków 1913. - „Kwartalnik Historyczny”, R. 28 nr 2 s. 215-219

9. Rec. - Medale Stefana Batorego. „Kronika Powszechna” [bez autopsji]

10. Rec. - „Pomniki dziejowe Polski” 1864-1914 [Monumenta Poloniae Historica] Augusta Bielowskiego. - „Kronika Powszechna”, nr 22 z 30 V s. 244-246

11. Przyczynek do rozwoju herbu XX [książąt] Zbarazkich, „Miesięcznik Heraldyczny”, R 7 nr 5-6 s. 118-120

12. Zwyczaj piętnowania koni w Polsce w XV i XVI w., „Przegląd Weterynaryjny” [bez autopsji]

1918 r.

13. Jeszcze w sprawie kultu św. Tomasza Apostoła w Zamościu, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 13 [bez autopsji]

14. Metryki kolegiaty Zamojskiej, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 3-4 i odbitka 8 s. [bez autopsji]

15. Monety bite w czasie oblężenia Zamościa, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 10 [bez autopsji]

16. O herb Zamościa, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 13 [bez autopsji]

17. O przeszłości Zamościa, „Nowiny Zamojskie”, nr 1 [bez autopsji]

18. Św. Tomasz Apostoł, patron Zamościa, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 12 i odbitka 23 s. nlb. [bez autopsji]

19. Trybun ziemi chełmskiej – Henryk Wierciński, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 15 i odbitka, „Biblioteczka Kroniki Powiatu Zamojskiego”, 16 s

20. W sprawie inwentaryzacji kolegiaty [!] zamojskiej, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 10 s. 55

21. W sprawie statuy św. Florjana, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 10 s. 55

22. Zamość jako twierdza kresowa, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 1-2 i odbitka 8 s. nlb. [bez autopsji]

1919 r.

23. Karnawał w Zamościu w 1588 roku, „Teki Zamojska”, R. 2 nr 1 i odblita 8 s. [bez autopsji]

24. Kult przeszłości w wychowaniu narodowym, Zamość 1919, 39 s. nlb. - Rec. Kulczycka H., „Muzeum”, R. 37: 1923 s. 217, Zamość 1921, 43 s. (wydanie drugie) [bez autopsji]

25. Miscellanea archiwalne do dziejów Zamościa, „Teki Zamojska”, R. 2 nr 3 (z lat 1646 i 1649); Najstarszy wilkirz m. Zamościa, nr 5 s. 80 [bez autopsji]; Najstarszy przywilej dla ormian zamojskich z roku 1585, R. 3 nr 2 s. 31-32; Przywilej Zygmunta III. z r. 1588 dla miasta Zamościa, nr 5 [?]; [tu luka K.P.?]; Przywilej Zygmunta III z r. 1613, zastrzegający prawo arendowania czopowego i opłat państwowych w powiecie krasnostawskim mieszczanom zamojskim z wyłączeniem Żydów, nr 8 s. 127-128

26. Najdawniejsza organizacja samorządu w Zamościu, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 20, 23, 24 i odblita, Zamość 1919, 16 s. [bez autopsji]

27. Na marginesie odmian herbu Zamościa, „Kronika Powiatu Zamojskiego”, nr 20, 21 [bez autopsji]

28. Stosunki narodowościowo-wyznaniowe w dyecezyi podlaskiej w r. 1863, „Lud”, T. 20 s. 271-272 i odblita, Zamość 1918, 24 s. [bez autopsji]

1920 r.

29. Geneza herbu miasta Zamościa, Przewodnik Naukowy i Literacki, Lwów 1920 s. 624-638

30. Jak prowadzić pogadanki z żołnierzami o dziejach ziemi, narodu i państwa polskiego, Warszawa 1920, 39 s. +1

31. Rec. - Łempicki S., Dr Jan Zamojski jako reformator wyższego szkolnictwa w Polsce. I. Działalność na polu szkolnictwa państwowego. - „Kwartalnik Historyczny”, R. 34 nr 1-4 s. 133-135

32. Materiał archiwalny do dziejów monet bitych w czasie oblężenia Zamościa w roku 1813, „Teki Zamojska”, R. 3 nr 7 s. 110-112

33. Nauka polska a Wschód, „Wschód Polski”, R. 1 nr 5 [bez autopsji]

34. Państwowe archiwum prasowe, Przewodnik administracji polskiej, Lublin 1920, s. 26-31

35. Rec. - Pomarański S., Proces polityczny w Szczebrzeszynie w 1863 roku i jego skutki, Zamość 1919. - „Kwartalnik Historyczny”, R. 34 nr 1-4 s. 168

36. Przywileje miasta Tomaszowa, „Teki Zamojska”, R. 3 nr 9-10, R. 4 nr 1-2 s. 24-28, nr 3-4, nr 5-6 s. 94-96, nr 7-8 s. 114-128, nr 9-10 s. 149-156 [bez autopsji]

37. Rec. - Siemieńska H., Itinerarium Jana Zamojskiego w okresie wojen moskiewskich (1579-1583) na podstawie rachunków i korespondencji, „Książnica Zamojska”, T. 9. - „Kwartalnik Historyczny”, R. 34 nr 1-4 s. 135-138

38. Zamościana w archiwum państwowym i uniwersyteckim we Lwowie, „Teki Zamojska”, R. 3 nr 6 s. 94-96

39. Zapiski x. Stanisława Rutowskiego, kanonika kolegiaty Zamojskiej z r. 1720, „Teki Zamojska”, R. 3 nr 1 s. 15-16

1921 r.

40. Les spolations commis par les Russes en Pologne de 1772 á 1918, „L'est Polonais” Varsovie nr 1-16 (Octobre 1921). - Rec. - Kleczkowski P., „La Pologne” Paris 2e année nr 23 (15 Novembre 1921), w dziale „La vie intellectuelle” [bez autopsji]

41. O kolebce rodu Zamojskich i Piwach – Prawdzicach na Rusi, „Rocznik Polskiego Towarzystwa Heraldycznego”, T. 5 s. 58-76 i nadbitka [bez autopsji]

42. Sprawa rewindykacji archiwów i mienia kulturalnego Polski od Rosji, „Wschód Polski”, R. 2 s. 238-260, 361-383, 531-561 i odbitka, „Biblioteczka Wschodu Polski”, nr 5, 77 s.

43. Tomaszów Ordynacki (monografia historyczna), „Teki Zamojska”, 1921 s. 65-80

44. Wzrost biskupstwa chełmskiego do połowy XVI w., „Wschód Polski”, R. 2 s. 136-142

1922 r.

45. Autokefalia kościoła wschodniego w Polsce, „Drogi Polskie”, R. 1 nr 1 s. 9-33 i odbitka, pt.: Z zagadnień Kościoła wschodniego w Polsce, 24 s.

46. Baszta prochorowa we Lwowie, „Gazeta Lwowska”, nr 253 z 16 IX, 261 z 24 IX [bez autopsji]

47. Rec. - Danysz A., Studia z dziejów wychowania w Polsce, Kraków 1921. - „Muzem”, T. 37 s. 210-212

48. Dzieje Zamościa w dobie przed lokacją na prawie niemieckim, „Rozprawy Historyczne Towarzystwa Naukowego Warszawskiego”, T. 1 z 4 s. 11-22 i odbitka, Warszawa 1922, s. 14 + 2 s. nlb.

49. Gimnazjum w Brzuchowicach (pod Lwowem), „Przegląd Pedagogiczny”, R. 41 nr 28/II s. 4-7

50. Itinerarium króla polskiego Aleksandra (29 listopada 1501 – 19 sierpnia 1505), „Sprawozdanie PAU w Krakowie”, T. 27 nr 5

51. Rec. - Kosiński K., Zamojski jako rokoszanin. Szkic z dziejów literatury rokoszu Zebrzydowskiego, Zamość 1921. - „Kwartalnik Historyczny”, R. 36 s. 173-174

52. Rec. - Łempicki S., Działalność Jana Zamojskiego na polu szkolnictwa 1573-1605, Kraków 1920.- „Muzeum”, T. 37 s. 212-216

53. Oblężenie Zamościa w r. 1706, „Gazeta Lwowska” 1922 [bez autopsji]

54. Przyczynek do czarów na Żmudzi w XVII wieku, „Lud”, T. 50 s. 125-135 i odbitka, 13 s.

55. Rec. - Tomkowicz S., Ordynaci Zamościa i sztuka, Zamość 1920. - „Kwartalnik Historyczny”, T. 36 s. 135

56. Traktat w Sevres, „Drogi Polskie”, R. 1 nr 31 s. 175-182 [bez autopsji]

57. Zwrot archiwów i mienia kulturalnego Polsce przez Rosję, „Gazeta Lwowska”, nr 184-192 [bez autopsji]

1923 r.

58. J. K. Janowskiego b. członka i sekretarza rządu narodowego w powstaniu 1863-1864. Pamiętniki o powstaniu styczniowym. P. I. (styczeń-maj 1863 r.) Lwów

59. Rec. - Łempicki S., „Wielki tolerant” Jezuici i Skarga, „Teki Zamojska”, 1920 nr 1-4 i odbitka tenże, Śladem komentarzy Cezara, ibid. nr 6-8 i odbitka. - „Kwartalnik Historyczny”, T. 36 s. 171-173

60. Materiały do dziejów stosunków kościelnych na ziemi chełmskiej, „Wschód Polski”, R. 4 s. 127 i n. [bez autopsji]

61. Sitańscy h. Nalęcz na pograniczu chełmsko-bełzkiem w XV i XVI w., „Rocznik Towarzystwa Heraldycznego”, T. 6 s. 146-157 i odbitka

1924 r.

62. Kult przeszłości w wychowaniu narodowym i obywatelskim dorosłych, „Polska Oświata Pozaszkolna”, R. 1924 s. 132-146, 205-212, 263-270 [bez autopsji]

63. Sarnicy i zbór w Mokrem Lipiu na Chełmszczyźnie, „Reformacja w Polsce” 1924 nr 9-10 [bez autopsji]

64. Ze studjów nad rozsiadleniem szlachty w ziemi chełmskiej. Smokowie, Ślepowrony w XV i XVI w. na Chełmszczyźnie, przybysze z Mazowsza, „Rocznik Towarzystwa Heraldycznego”, T. 7 s. 175-196 i odblita [bez autopsji]

1925 r.

65. [Dwudziestolecie] 20-lecie Towarzystwa Heraldycznego we Lwowie, „Zapiski Numizmatyczne”, R. I nr 3 s. 80

66. Czterdziestolecie „Muzeum” 1885-1925. Quadraginta annorum „Musaei” sollemnia 1885-1925. Dodatek nr 15 do czasopisma „Muzeum” pt.: „Muzeum 1885-1925”, s. 34-140. - Rec. - Lambdach [?] „Wiadomości Nauczyielskie” P. I. 1925 nr 7; Skoczek J., Prace w czterdziestoletni jubileusz czasopisma „Muzeum” (1885-1925), „Minerwa Polska”, R. I: 1927 nr 3 s. 298-299 [bez autopsji]

67. [współaut.] Halban A., Nauczanie historii w szkołach średnich jako przygotowanie do studjum uniwersyteckiego w ogóle, a historycznego i prawniczego w szczególności. W: Pamiętnik IV. Powszechnego Zjazdu Historyków Polskich w Poznaniu 6-8 grudnia 1925, Referaty, Sekcja VII: (Nauczanie historii), Lwów 1925, s. 1-16 i odblita

68. Henryk Wierciński jako badacz ziem wschodnich Rzeczypospolitej, Lublin 1925. Odblita z „Przeglądu Lubelsko-Kresowego”, 15 s. + nlb. [bez autopsji]

69. Kolokwja, Zjazdy, Wiece, Zjazdy generalne, sejmiki (sejmiki ziemskie partykularne, generalne), sejmy (walne). W epoce Piastowskiej i Jagiellońskiej. W: Wierzbowski T., Vademecum. Podręcznik dla studjów archiwalnych, Lwów-Warszawa 1926, s. 192-213

70. Kult tradycji lokalnej jako podstawa wychowania obywatelskiego we współczesnym państwie austriackim, „Polska Oświata Pozaszkolna”, 1925 s. 141-147 [bez autopsji]

71. Najdawniejsze dyplomy Witolda W. Ks. Litewskiego (Przyczynek do dyplomatyki litewskiej), „Ateneum Wileńskie”, R. III: s. 374-386

72. Nauki pomocnicze historii na IV Zjeździe Historyków Polskich w Poznaniu, „Zapiski Numizmatyczne”, R. I nr 4 s. 103-104

73. Nieco o technicznym wyposażeniu podręczników szkolnych, „Przewodnik Bibliograficzny”, Serja II, T. 6 s. 299-300

74. O potrzebie systematycznego wydawnictwa materiałów do historii procesów o czary w Polsce. Referat wygłoszony na XII zjeździe lekarzy i przyrodników w Warszawie, „Lud”, Serja II, T. 4 s. 165-169 i odblita

75. Rękopisy czeskie w kolekcji Załuskich, „Przewodnik Bibliograficzny”, nr 6 s. 265-267

76. Rewindykowana księga ławnicza miasta Torunia, „Tygodnik Toruński”, nr 4 z 24 I s. 1-2, nr 5 z 31 I s. 1-2 i odbitka

77. Stan, organizacja i postulaty badań nad historią ziem południowo-ruskich. W: Pamiętnik IV. Powszechnego Zjazdu Historyków Polskich w Poznaniu 6-8 grudnia 1925, Sekcja II (Historja średniowieczna i nowożytna polska i powszechna do 1795 r.), Lwów 1925, s. 1-12 i odbitka

78. Tablice metrologiczno-numizmatyczne. W: Wierzbowski T., Vademe-cum. Podręcznik dla studentów archiwalnych, Lwów-Warszawa 1926 s. 214-216 i odbitka. - Rec. A. F., „Lud”, Serja II, T. 4 s. 188

79. Terminologia czerwonoruskich miar nasypnych (zbożowych) w XV i XVI wieku, „Zapiski Numizmatyczne”, R. I: 1925 nr 2 s. 39-42, nr 3 s. 67-71. - Rec. A. F., „Lud” Serja II, T. 4 s. 188

80. Towarzystwo Heraldyczne we Lwowie, „Zapiski Numizmatyczne”, R. I nr 2 s. 54

81. W sprawie heraldyki ruskiej i badań nad historią ziem południowo-ruskich. Referat na IV Zjazd Historyków..., jw., s. 10 [bez autopsji]

82. Z dziejów elementarnego nauczania geografji w byłym zaborze austriackim, „Przegląd Wydawnictw Książniczy”, 1925 [T.] 6 s. 165-169. - Rec. - Skoczek J., Prace o nauczaniu geografji w Polsce, „Minerwa Polska”, R. I: 1927 nr 3 s. 295- 297

83. Życie Rosji Sowieckiej. Wydawnictwo Towarzystwa Straży Kresowej, „Biblioteczka Wschodu Polski”, nr 9, 34 s.

1926 r.

84. Bolesław Chrobry, Lwów-Warszawa-Kraków 1926 s. 91 + 3 nlb. - Rec. - Fiałek J., „Nowa Polonia Sacra”, T. 2; „Wiadomości Nauczycielskie”, nr 2; Widajewicz J., „Kurier Poznański”, nr 144 z 29 III s. 7 [bez autopsji]

85. Godło miasta Zamościa, przyczynek do kultu św. Tomasza w Polsce i genezy godeł miejskich w ogóle, „Sprawozdania Towarzystwa Naukowego we Lwowie”, T. VI, zeszyt 2 s. 62-63

86. Krakowskie Towarzystwo Numizmatyczno-Archeologiczne w ostatnim pięcioleciu 1921-1926, „Zapiski Numizmatyczne”, T. 2 s. 65-67

87. Miary roli na Podhalu w ubiegłych wiekach, „Lud”, 1926, Serja II, T. V. s. 19-37 i odbitka, Lwów 1927, 21 s.

88. Na marginesie „Pana Tadeusza”. Pojęcia agronomiczno-miernicze u A. Mickiewicza, „Ruch Literacki”, R. 2 s. 163-169 [bez autopsji]

89. Na marginesie sporu o Kusego i Sokoła w „Panu Tadeuszu”. (Uwaga na temat prawa łowczego), „Pamiętnik Literacki”, T. 24 s. 412-417

90. O stanowisko historii starożytnej w szkole średniej, „Kwartalnik Klasyczny”, R. I: 1927 nr 4 s. 356-358

91. Prof. Ludwik Finkel. Z powodu uroczystości wręczenia złotego medalu, „Dziennik Lwowski”, nr 108, 109 [bez autopsji]

92. Rola ś.p. M. Dubieckiego w powstaniu styczniowym, „Dziennik Lwowski”, nr 37, 38, 41 [bez autopsji]

93. W sprawie zwyczaju tatuowania [na ziemiach polskich], „Lud”, Serja II T. 6 s. 77-80

94. Rec. - Z dziejów szkolnictwa średniego w byłych zaborach: rosyjskim i pruskim, „Minerwa Polska”, R. I, nr 4 s. 421-427

95. Zagadnienia ludoznawcze w szkole średniej, „Dziennik Lwowski”, z 28 III [bez autopsji]

96. Zasługi ś.p. Stanisława Sobińskiego na polu dydaktyki historycznej, „Minerwa Polska”, R. I nr 1 s. 58-64

1927 r.

97. Ślad, pólśledzie, kwarta i kęś roli. Ze studjów nad miarami roli w Wielkopolsce w XVI i XVII w.), „Sprawozdania Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk”, nr 2 s. 40-41

98. Zaginione dokumenty Witolda W. X. Litewskiego dla Cebrowskich h. Hołobok, „Ateneum Wileńskie”, R. IV: [z. 12] s. 208-213

99. Ze studjów nad staropolskimi miarami roli. [Komunikat], „Kwartalnik Historyczny”, T. XLI s. 721-722

1928 r.

100. Józef Piłsudski jako historyk. Próba charakterystyki, „Gazeta Lwowska”, nr 139-142

101. Krótki rys dziejów Gimnazjum im. Króla Stefana Batorego [we Lwowie] ze szczególnem uwzględnieniem lat 1918-1928. W: „Sprawozdanie Dyrekcji Państwowego Gimnazjum III we Lwowie za rok 1927/28” i odbitka, 8 s.

102. Kultura klasyczna a nauczanie historii w gimnazjum, „Kwartalnik Klasyczny”, R. II nr 3 s. 275-286

103. Nauka historii. Wskazówki do samokształcenia. Poradniki nauczycielskie, T. II, Lwów 1928, s. VIII + 208

1929 r.

104. Katalog generalny średniowiecznych rękopisów greckich i łacińskich polskiego pochodzenia, „Kwartalnik Klasyczny”, T. III s. 443-444

105. Miary i ceny produktów rolnych na Podolu w XVI w. (Mesures et prix des produits agricoles en Podolie au XVI-e siècle), Lwów 1929, 24 s. oraz „Lud”, Serja II, T. 8 s. 145-166

106. O kilku postulatach bizantynistyka w Polsce, „Kwartalnik Klasyczny”, T. III s. 445

107. Pieczęć Kiejstuta w zbiorze sfragistycznym m. Torunia, „Wiadomości Numizmatyczno-Archeologiczne”, T. 12 s. 92-94

108. Pierwociny staropolskiego miernictwa, „Przyroda i Technika”, T. VIII s. 269-277

109. Rozwody na Rusi Halickiej w XV i XVI w., „Pamiętnik Historyczno-Prawny”, T. VII, 64 s.

110. Ślad, późłedzie, kwarta i kęś roli. (Ze studjów nad miarami roli w Wielkopolsce w XVI i XVII w.), „Roczniki Historyczne”, R. V s. 90-102 [zob. poz. 97 – K.P.]

111. Słownik biograficzny pisarzy polsko-łacińskich, „Kwartalnik Klasyczny”, T. III s. 441-442

112. Sprawa rekonstrukcji średniowiecznych bibliotek polskich, „Kwartalnik Klasyczny”, T. III s. 442-443

113. Ś.p. Zygmunt Luba Radziwiński († 12 października 1928), „Kwartalnik Historyczny”, R. 43 z. 2 s. 182-192

114. Trybunał Zamojski (Studjum z dziejów dawnego prawa sądowego polskiego). W: Szymon Szymonowicz i jego czasy. Rozprawy i studia pod red. S. Lempickiego, Zamość 1929 s. 275-311 i odtbitka, s. 6 + 40 + 2 nlb

115. Uwagi o tzw. Modlitewniku Władysława Warnefczyka, „Sprawozdania Towarzystwa Naukowego we Lwowie”, T. VIII 67 s. [bez autopsji]

1930 r.

116. Cech rzeźnicko-piekarski w Janowie Lubelskim w XVIII wieku, „Pamiętnik Lubelski”, T. 1 za lata 1927-1930, s. 170-183 i odtbitka

117. Kilka uwag o historyku Torunia Jakóbie Henryku Zernecku (1672-1741), „Mestwin”, R. 5-6 nr 12 s. 1-2

118. [współaut.] Piskorska H., Materiały do historii wojen i wojskowości w zbiorach Archiwum miasta Torunia, „Przegląd Historyczno-Wojskowy”, T. 3 s. ?

119. Najstarsze herby miasta Torunia, „Słowo Pomorskie”, nr 115 z 18 V s. 4

120. O najdawniejszej pieczęci miasta Torunia, „Miesięcznik Heraldyczny”, R. 9 nr 8 s. 158-160; toż: „Mestwin”, R. 5-6 nr 14 s. 1-2

121. Obchód 10-lecia odzyskania Pomorza w Toruniu. W: Księga pamiątkowa dziesięciolecia Pomorza, Toruń 1930, s. 87-93

122. Prawo chełmińskie, „Mestwin”, R. 5-6 nr 15 s. 5-6

123. Ś.p. Zygmunt Luba Radziwiński, Prezes honorowy Polskiego Towarzystwa Heraldycznego, „Rocznik Polskiego Towarzystwa Heraldycznego”, T. IX, R. 1928-1929 s. 301-312 (Bibliografia prac ś.p. Z. L. Radziwińskiego), s. 312-318

124. Zagadnienia regionalne Zamojszczyzny, W: Pamiętnik Zjazdu Naukowego im. Szymonowicza, Zamość [bez autopsji]

125. Zgon zasłużonego badacza dziejów miast polskich [Jana Ptaśnika], „Mestwin”, R. 5-6 nr 13 s. 7-8

1931 r.

126. Echa dziejów polskich w klasztorze św. Katarzyny na górze Synajskiej, „Kwartalnik Historyczny”, R. 45 T. I z. 1 s. 76-78

127. [współaut.] Wolff A., Urzędnicy województwa bełskiego do połowy XVI w., „Miesięcznik Heraldyczny”, R. 10 nr 1 s. 8-24

1932-1933

128. Beiträge zur Kenntnis von Dante im Mittelalterlichen Polen, „Eos”, Vol. XXXIV, s. 193-194

1932-1933

129. Herb miasta Lwowa, Lwów „Biblioteka Lwowska”, T. XXXIII, 80 s.

Źródła

Polski Słownik Biograficzny, T. 39, s. 626-635; *Toruński Słownik Biograficzny*, [T.] 2, s. 220-223; Friedberg M., *Ś.p. Dr Kazimierz Sochaniewicz (28 II 1892-28 XII 1930)*, *Miesięcznik Heraldyczny*, R. X: 1931, s. 91-92; Tyszkowski K., *Ś.p. Kazimierz Sochaniewicz*, *Ateneum Wileńskie*, R. VII: 1930, z. 3-4, s. 991-993; Archiwum Państwowe w Toruniu, Akta miasta Torunia – Dwudziestolecie międzywojenne, Akta Personalne, sygn. 7636.